

OVER!

Kan dat even over?
Dat afgelopen jaar,
het is niet af,
het is niet klaar.

Het kan niet dóór,
het stopte pal ná
't proosten op
dat magische getal,
twintigtwintig, stopte vóór
het feest van vrijheid
vieren met een lopend vuur,
door de dorpen en de stad
een dans achter de muur
we zouden feest gaan vieren,
vieren dat we leven
Een prachtig afscheidskamp
voor die scholieren
We zouden,
ja we zouden hebben
liefgehad, omhelsd, gezoend
geknuffeld, vastgehouden
en gelukkiggewenst
wat we allemaal niet zouden
doen dat jaar
Kan dat even over?

STOP.

Kan dat even over?
we waren bezig
met een jubeljaar,
en wie zag het gevaar
het was zó raar
zo onverwacht
niks vrijheid vieren
met z'n allen,
't leek wel nacht

Wijk was stilgevallen
uitgestorven stad
Vergeet mijn leven niet
hoe ik daar op een bank
alleen een ijsje at
De ochtendspits
langs Cothen en
Langbroek
het dagelijks rumoer
was opeens zoek
oma groeten achter glas
geen barbecue,
geen volle tafel
onwerkelijk als 't was

KOM OP!

We slaan het over
Twintig één en twintig
wacht maar even
't is nog niet klaar
met het restant
er is nog teveel
leuks overgebleven
van dat oude jaar, want:
geleerd om af te maken
wat je bent begonnen?
Dóórgaan, net zolang
tot van dat virus
is gewonnen!
Weg ermee, een prik erin
En met z'n twintigen uit eten
Deze zomer weer een
féést!
terug te vinden
waar we elkaar
zijn kwijtgeraakt
de dansvloer op, waar
we de pijn vergeten
doen alsof dat klotedeel
van twintigtwintig
never is geweest.

Dus óver!

ALLES overdoen,
dit jaar
en dan met IEDEREEN
die ondanks tegenslag,
met hulp van jou en mij,
met bloemen, goeie woorden,
met zorg OVEREIND
GEBLEVEN,
samen zingen, héél hard
zingen wij:

LANG ZULLEN WIJ LEVEN!

[André van Zwieten]

4 januari 2021 - bij de start van
het nieuwe jaar en het gemis van
een feestelijke
nieuwjaarsreceptie